

13 Ιανουαρίου 2015

Ευλόγησε τους εχθρούς μου Κύριε

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε!

(ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.)

Οί εχθροί με έχουν οδηγήσει στην αγκάλη Σου περισσότερο απ' ό,τι οί φίλοι μου. Οι φίλοι μου με έχουν προσδέσει στη γη, ενώ οί εχθροί με έχουν λύσει από τη γη και έχουν συντρίψει όλες τις φιλοδοξίες μου στον κόσμο.

Οί εχθροί με έχουν αποξενώσει από τις εγκόσμιες πραγματικότητες και με έκαναν ξένο από τη ζωή του κόσμου. Όπως ακριβώς ένα κυνηγημένο ζώο βρίσκει πιο ασφαλές καταφύγιο από ένα άλλο πού ζει στην ησυχία, έτσι κι εγώ. Καταδιωγμένος από τους εχθρούς, έχω ανακαλύψει το ασφαλέστερο καταφύγιο και προφυλάσσομαι κάτω από "τήν σκέπη των πτερύγων Σου", όπου ούτε φίλοι ούτε εχθροί μπορούν να άπωλέσουν την ψυχή μου.

*

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε!

(Ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι).

Αυτοί μάλλον, παρά εγώ, έχουν ομολογήσει τις αμαρτίες μου ενώπιον του κόσμου, αυτοί μαστίγωναν κάθε φορά πού εγώ δίσταζα να τιμωρήσω τον εαυτό μου. Με βασάνιζαν, κάθε φορά πού εγώ προσπαθούσα να αποφύγω τα βάσανα. Αυτοί με επέπλητταν, κάθε φορά πού εγώ κολάκευα τον εαυτό μου. Αυτοί με κτυπούσαν κάθε φορά πού εγώ είχα παραφουσκώσει από την αλαζονεία.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε!

(ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι).

Κάθε φορά πού είχα κάνει τον εαυτό μου σοφό, αυτοί με αποκάλεσαν ανόητο. Κάθε φορά πού είχα κάνει τον εαυτό μου δυνατό, αυτοί με περιγέλασαν σαν να ήμουνα νάνος. Κάθε φορά πού θέλησα να καθοδηγήσω άλλους, οί εχθροί με έσπρωξαν στο περιθώριο. Κάθε φορά πού έσπευδα να πλουτίσω, αυτοί με εμπόδισαν με σιδερένια χέρια, κάθε φορά πού είχα σκεφθεί ότι θα κοιμόμουν πια ειρηνικά, αυτοί άγρια με ξύπνησαν, κάθε φορά πού προσπάθησα να κτίσω ένα σπίτι για να ζήσω εκεί χρόνια πολλά και είρηνικά, αυτοί το κατεδάφισαν και με έβγαλαν έξω.

Στ' αλήθεια, Κύριε, οί εχθροί μου με έχουν αποσυνδέσει από τον κόσμο και άπλωσαν τα χέρια μου στο κράσπεδο του ιματίου Σου.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε!

(ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.)

Ευλόγησε τους καί πλήθυνε τους!

Πλήθυνε τους καί κάνε τους ακόμα πιο σκληρούς εναντίον μου!

“Ωστε ή καταφυγή μου σε Σένα να μην έχει επιστροφή. Να διαλυθεί ή κάθε ελπίδα μου στους ανθρώπους σαν ιστός αράχνης. Ν’ αρχίσει απόλυτη γαλήνη να βασιλεύει στην ψυχή μου. Να γίνει ή καρδιά μου τάφος των δύο κακών διδύμων αδελφών μου: του θυμού καί της αλαζονείας. Να μπορέσω να αποθηκεύσω όλους τους θησαυρούς μου «εν τοις ούρανοις». Να μπορέσω για πάντα να ελευθερωθώ από την αυταπάτη, ή οποία με περιέπλεξε στο θανατηφόρο δίχτυ της απατηλής ζωής.

Οί εχθροί με δίδαξαν να μάθω αυτό πού δύσκολα μαθαίνει κανείς, ότι δηλαδή ό άνθρωπος δεν έχει εχθρούς στον κόσμο, εκτός από τον εαυτό του!...

Είναι πράγματι δύσκολο για μένα να πω ποιος μου έκανε περισσότερο καλό καί ποιός περισσότερο κακό: οι εχθροί ή οί φίλοι μου;

Γί’αυτό, ευλόγησε Κύριε, καί τους φίλους μου καί τους εχθρούς μου.

Αγ.Νικολάου Βελιμίροβιτς επισκόπου Αχρίδος

Πηγή: orthodoxigynaika.blogspot.gr